kõikide kasuks, kes ei karda liigteadmist ja tarkust inimesele kahju tegewa, tahab nüüd kalendritegija kohwist laiemat ja pikemat seletust anda, ja waderid kuulgu pealt ja panggu tallele, mis tähele panemise wäärt on.

Mitu sada penikoormat maad meist eemal, just Juuda maa lõunapoolsel piiril on üks märka lai ja suur maakond, Araabia maa nimi. Seal elab üks kaunis rahwuke, kel muud wiga ep ole, kui et naad puhas Mohamedi usku, ja et naad meie armast Õnnistegijat ei tunne. Se rahwas on kohwe peremehed, sest nende juures kaswab puu, mis kohwe puuks nimetatakse. Se-sama tore puu on 2 ehk 3 sülda pik, ja lehed on tema külles pajulehtede moodi, aga wähä suuremad ja laiemad; wihma ajal, mis soojal mail talwe kohta tuleb arwata, ei aja puu ennast mite paljaks, waid jääb aasta otsa oma lehtedega ehitatud kui peigmees pulmapääwal. Puu on alati walgid magusa haisuga õiekesi täis, kust aega mööda weikesed pikergused marjad wäljatulewad, kel otse kui

kirsimarjul punakas mage liha ümber on. Marja sees on herneSuurune ehk wähä suurem pikergune iwa, kellel õhukene nahk ümber, kui seda nahka katki tehakse, kukuwad kaks halli iwwakest wälja, mis kohwe iwadeks ehk kohwe ubeks hüüta, ja neist saab se joomaaeg tehtud, mis nüüd igal poolel juakse. Sest et puu ühtepuhku öitseb, wõib kolm korda aastas kohwemarju korjata, on juba hea hulk koos, panda neid pääwa käte kuiwama, senni kui liha on hoopis abraks läind, siis trullitakse neid suurte puu ehk kiwiwõllidega, nõnda et liha külleSt ära läheb ningg õhukene nahk katki murrab. On iwad sedawisi omast kooreSt peastetud, kuiwatatakse hoolega weel ükskord, siis tuulutakse neid, senni kui kõik nahatükikesed tuule läinud, ja siis panda iwad kotti ja hoitakse, kunni laewad tulewad neid omale maale ärawiima.

Ennemuiste oli Araabia maa kohwe päris maa, aga nüüd kaswatatakse kohwe puud kaa muu kohtadel, kõige enamiste Lääne India maal ningg lõunapoolse Ameerika